

ADVENT ID SZAKA ELÉRKEZETT!

Jó lenne elkülöníteni id t arra, hogy ne csak futva, „letudva” ünnepeljünk, hanem figyelmet fordítva az advent aktuális, személyes üzenetére is!

Mit is jelenthet számunkra az advent?

Amikor meggyújtjuk az első gyertyánkat, emlékezzünk arra, hogy megjelent a világosság, ebben a világban. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Kezdetben az Istennél volt. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. ... Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: jött el a világba.” János evangéliuma 1, 1-5., 9. Talán, ha figyelmesen végig gondoljuk az elmúlt évünket, akkor megláthatjuk, hogy ez a Világosság, hányszor adott fényt, egy nehéz id szakban, hányszor leltünk rá a megoldásra ott is, ahol nem láttunk kiutat...

Amikor meggyújtjuk a második gyertyánkat, akkor gondoljunk arra az útra, melyet Jézus járt meg értünk, és elmélkedjünk azon az úton, melyet nekünk kell járnunk, ha t akarjuk követni. Ez nem egy kétséges, bizonytalan kimenetel út, hanem ez egy végigjárt, reménységet adó, örök üdvösségre vezet út! „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem. Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is. Ahova pedig én megyek, oda tudjátok az utat.” János evangéliuma 14, 1-4.

Amikor a harmadik gyertya gyújtása érkezik el, akkor teljen meg a lelkünk örömmel. Talán ez egy kicsit furcsán hangzik. Megrendelésre örülni? Valami kell, hogy kiváltsa az örömünket? Ha a mára gondolunk, akkor úgy látjuk, nincs okunk az öröme, hogyan is örülhetnénk, hogyan is lehetne igazi az ünneplésünk? Gyakran nem azért nem tudunk örülni, mert nincs miért, hanem azért, mert mindig a következő, örömet adó dolgot kutatjuk, ahelyett, hogy a pillanat, az események szépségét, örömét élnénk meg! Id nként örülnünk kell a társainknak, a családnak, a munkának, a melegnek, egy-egy finom ételnek, egy-egy kapott és adott jó szónak... Van okunk az öröme, csak meg kell találni! A harmadik gyertya gyújtása adjon erre alkalmat. „Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete.” Filipi levél 4, 4.

Amikor a negyedik gyertya gyújtásának az ideje érkezik el, akkor elcsendesedve gondoljunk Jézus Krisztusra, aki azért jött, hogy békességet, melyet a b n rontott meg, helyre állítsa ember és Isten között. A ma embere gyakran ósdinak, vagy egyenesen sért nek véli, ha b neir l hall, ezért gyakran meg sem hallgatja, elutasítja. De nézzük csak meg, hogy mi ennek a következménye:

„Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti b neitek választottak el titeket Istenetekt l, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját el letek, és nem hallgatott meg. Hiszen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz b n tapad, ajkátok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog. Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélnék. Haszontalanságban bíznak, és hiábavalóságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnek. ... Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás van útjaikon. Nem ismerik a békesség útját, eljárásuk nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, annak nincs köze a békességhez. Ezért van távol t lünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk. Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak. Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögdecselünk, mint a galambok. Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van t lünk. Bizony, sok b nt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk b nnel, gonoszságunkat be kell ismernünk. B nösök vagyunk, megtagadtuk az URat, h tlenül eltértünk Istenünkt l. Er szakot és lázadást hirdettünk, szívünk hazug beszédet gondolt és szólt. Háttérbe szorul a törvény, távol áll az igazság, elbukik a h ség a tereken, nem érvényesülhet a becsület. Oda van már a h ség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Látta ezt az ÚR, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend.” Ézsaiás 59, 1-4., 7-15.

Azt hiszem, e sorokat végig olvasva, rá ismerünk saját világunkra! Ezért van szükség az ember és Isten közötti békesség helyre állítására. Ezért jött Jézus. Tehát legyen megbékélésünk önmagunkkal, és Istennel, hogy Jézus jövetele ne legyen hiába való!

Jézus mondta: „Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.” János evangéliuma 14, 27.

Áldott adventet mindenkinek!